

Tendències

L'aprenentatge de llengües estrangeres

ENGLISH també a casa

Filòlegs i educadors aconsellen que els nens mirin més tele en versió original i tinguin com a cangurs parlants natives

MARÍA-PAZ LÓPEZ
ALICIA RODRÍGUEZ DE PAZ
Barcelona / Madrid

S'ha convertit en una inquietud generalitzada que en alguns casos voreja l'obsessió, però també és comprensible, en temps de crisi, quan una bona preparació és determinant per al futur professional. Les famílies espanyoles volen que els seus fills aprenguin l'anglès ben aviat, i practicar-lo a casa per reforçar les classes de l'escola o d'una acadèmia és un costum cada vegada més estès al calendari de mares, pares i fills. Els experts suggereixen prendre-s'ho amb calma, ser positius i constants, i sobretot, no angoixar-se si els progenitors no dominen la llengua de Dickens. Fins i tot sense parlar anglès, els

MALENTÈS HABITUAL

Pares que parlen anglès veuen que els fills no els responen: és perquè se'ls fa estrany

SO ORIGINAL

Sentir veus natives, de la cangur o per via tecnològica, dona la sonoritat de la llengua

pares poden ajudar els fills a millorar, i aquesta lògica és aplicable, per descomptat, a qualsevol llengua estrangera que la família vulgui potenciar.

Un malentès habitual de pares i mares que saben l'anglès és esperar que si el fill estudia l'idioma a l'escola respondrà en aquesta llengua si ells l'hi parlen a casa. "Hi ha famílies que proven de fer això amb nens d'entre 6 i 10 anys, però no sol funcionar. Els nens no veuen per què han de parlar en una altra llengua amb la família, és forçar les coses. I els pares se senten frustrats", alerta Rachel Playfair, especialista canadenca establerta a Barcelona, que va ser durant uns anys responsable del departament de nens i adolescents de l'Institut d'Estudis Nord-Ame-

ricans (IEN). En canvi, una cosa que totes les famílies poden fer és projectar als fills l'interès per l'aprenentatge i el valor de la llengua estrangera. "Si la família creu que això és important, posa sovint la televisió en versió original per mirar-la tots plegats, o només l'hi posen al nen una estona a la tarda? Cal ser coherent", assenyalava Playfair. Es tracta de desenvolupar un hàbit, que l'anglès formi part de la rutina de la casa.

Sam Bradford, director adjunt del British Council a Somasaguas (Madrid), un centre on més del 90% dels 3.000 alumnes són menors d'edat, dirigeix un missatge a pares i mares, tant si tenen un bon domini d'aquest idioma com si no: "És fonamental mostrar interès per l'aprenentatge del nen, preguntar-li què ha fet a classe d'anglès i demanar-li que reproduïxi les cançons o paraules que ha après. És una manera de valorar l'esforç de la canalla, de transmetre'ls que el que fan és important". Un altre avantatge d'aquesta tàctica és que "així ells reviu en la memòria el que han tractat -apunta Bradford- i l'anglès no es con-

L'atractiu dels dibuixos animats favorits

■ **L'encant dels dibuixos animats és un bon trumfo. "Només cal canviar l'idioma de Pocoyó", aconsella Sam Bradford, del British Council. "Si són els seus dibuixos animats favorits, normalment als nens molt petits tant els fa en quin idioma estan -intervé la professora Rachel Playfair-. Es van familiaritzant amb els sons, i es reforça el llistening i la pronunciació. Van bé els episodis curts". Aquesta i altres opcions tecnològiques de l'anglès a casa requereixen que hi hagi un adult, però no passa res si no domina l'idioma; fins i tot es pot servir d'aquesta circumstància per buscar complicitat amb el nen.**

verteix en una cosa aïllada, una cosa amb la qual només tenen contacte quan són a classe". A més, Ana Halbach, professora titular del departament de Filologia Moderna de la Universitat d'Alcalá de Henares, destaca la importància de cuidar la llengua materna perquè "si s'aconsegueix que el nen tingui un llenguatge cuidat, un vocabulari ampli -jugant amb dobles sentits, amb rimes...-, l'adquisició de consciència lingüística i del gust per la llengua ajuda a aprendre idiomes estrangers".

Com que es tracta d'acostumar-se a la sonoritat de la llengua, mirar per televisió pel·lícules i dibuixos animats en versió original i/o subtitulats o en dual, posar cançons infantils en anglès al cotxe o com a fons sonor durant l'esmorzar, i fer servir l'ordinador o la tauleta per jugar en aquest idioma són bones opcions en clau tecnològica. "Ajuda a fer que l'orella s'acostumi a llengua estrangera. Si des de petit ho sents, és més fàcil entendre-ho i guanyar facilitat i confiança amb l'anglès. De ben petits és justament la comprensió oral, el que

Veus en una pantalla. Dos nens miren la pel·lícula nord-americana *Ratatouille* en versió original subtitulada en anglès, una manera de familiaritzar-se amb els sons de la llengua

més es treballa a les classes", argumenta Bradford. A part de recalcar que cal rebre un ensenyament de l'anglès de qualitat, la professora Halbach opta perquè "la presència de l'anglès sigui com més natural millor en l'ambient dels nens, de mirar la tele fins a viatjar o tenir contacte amb persones que parlin altres llengües".

Sentir anglès parlat per un parlant natiu és molt bo; és una obvietat. Per això l'opció de contractar una cangur anglòfona està guanyant terreny. "Es tracta de fomentar la incorporació de la llengua anglesa a la vida quotidiana; amb la cangur els nens beuren, juguen, es banyen, juguen amb les joguines, però en anglès, amb naturalitat i espontaneïtat", argumenta la val·lisoletana Aránzazu Vicente, llicenciada en Filologia Anglesa i directora de l'agència Best Au Pair Barcelona, que posa en contacte joves (normalment estudiants anglòfons que fan l'Erasmus a Espanya) amb famílies amb nens. La demanda més forta és per a criatures de 4 a 10 anys, i el cost de tenir cangur mensual pot anar de 80 euros (du-

MANÉ ESPINOSA